

Den 13.4.46 leser vi store overskrifter i hovedstatens aviser :

" NS medlemmer som har sønet sin straff skal inn i arbeidslivet igjen ". Nedenfor følger de nærmere bestemmelser for dette, og der leser vi blandt annet :

3. Inntakning av NS folk i f rn er og andre bedrifter skal ikke ske til fortrengeles av andre som har vist god nasjonal holdning under okkupasjonen.

Ved inntakning i den enkelte bedrift skal arbeidsgiveren f r arbeidsakeren ientas spørre en tillitenann for de arbeiderne eller funksjonere han vil komme i berøring med, har noe aa bemerke.

Punkt 3 kan med andre ord skrives slik : " NS folk kan bare faa slikt arbeide som j ssingene ikke vil ha ". Betingelsene i punkt 4 gjør det umulig for oss aa faa arbeide i hele tatt. Vi, NS folk som etter freden har gaatt rundt aa søkt arbeide har alle gjort sin oppdagelse at til tross for at arbeidsgiveren i enkelte tilfelle gjerne ville hatt oss, turde de ikke ansette oss av frykt for hva de øvrige personale ville si til dette.

Med andre ord: ~~Bestemmelssene~~ om at vi skal faa inn i arbeidslivet i har ingen praktisk betydning. Det viser bare paany hvor smarte og samtidig svake de naa værende myndigheter er. Alt Deres arbeide gaar ut paa   gi behandlingen av oss fri rett, saa de kan ha ryggen fri naar folkemeningen engang slaar om.

Likelaan er det med hele rettsoppgjøret". Vi blir dømt etter lover som ingen hjemmel har i norsk rettspraksis, og som vi ikke visst eksisterte. Det heter at vi har lov til aa forsvare oss f r domstolen, men kommer vi med noe som ikke passer de høye herrer , blir vi ganske enkelt avbrutt. Je, det er i sannhet ett r kksakk fritt samfund vi lever i. Ikke myndighetene   men p belen er det som har makten idag. Men vi lar oss ikke kue av motgang og terror.

Kjemp for alt hva du har kjørt
d  ogsaa det gjelder
Da er livet ei saa svært
døden ikke heller.